

lægger Akcenten paa „leilighedsvis“ og derved forhindrer, at der kan være Tale om en forretningsmæssig Besørgelse og Sligt. — I § 3 skal jeg tillade mig at henlede Opmærksomheden paa Litr. o., idet der her er kommet den Bestemmelse ind, at „Pakker skulle ledsages af Adressobreve, hvortil benyttes de af Postvæsenet leverede Formularer“. Jeg tror forøvrigt, at dette har været vedtaget her i Landstinget tidligere. Adressobrevet besørges gratis og maa veie 3 Kvint, dog regnes en til en Pakkeforsendelse hørende Nøgle ikke med i Vægten. Det er en i postal Henseende temmelig bethdelig Foranstaltning og for Postens Besørgelse et ikke ringe Fremstridt at komme til en ensartet Forsendelsesmaade af Pakker i Stedet for den utrolig Mængde Slags Adressobreve, som nu bruges. Det er ikke blot, fordi man faar leveret en ensartet Formular, men ogsaa fordi der i det Hele derved staffles en ensartet Expedition til Veie, idet der paa et saadant Adressobrev kan trykkes alt Fornødent, og Enhver strax kan finde Alt paa sit Sted. Det er en stor Ting, og ærede Medlemmer, der ere kjendte med Jernbanens Expeditionsmaade, ville vide, at man allerede der har denne Foranstaltning, men her vil den kunne gjøres endnu langt simplere. — Under o. skal jeg henlede Opmærksomheden paa en ny Bestemmelse, hvorved jeg unegtelig har havt store Betæneligheder. Det er, at Postopkrævninger kunne udstedes paa Blanketter, som skulle leveres gratis. Tidligere har man kun kunnet tage Postopkrævning paa Forsendelser, nu vil man tage Postopkrævning uden Forsendelser, altsaa som en Slags direkte Infaskation paa Blanketter. Det har for Postbestyrrelsen sine overordentlig store Betæneligheder at modtage denne Vædring, og jeg har modsat mig den, saa længe jeg har kunnet, i det andet Thing, men det blev vedtaget alligevel, og jeg maa være noget betænkt paa, om jeg ikke skal stille Vædringsforslag til dette Punkt. Jeg skal med det Samme tillade mig at bemærke, at der er forstjellige Punkter, til hvilke jeg maa stille Vædringsforslag, hvis intet Udvalg nedsettes, men de ville ikke være mange og heller ikke meget indgribende, men nogle er der, som i ethvert Fald ikke kunne passere. I samme Paragraf er der kommet en ny Bestemmelse. Tidligere var det Reglen, at som gratis Tillæg til Tidender og Tidsskrifter kunne kun medfølge Tryksager, som vare Fortsættelse af disse, nu er man gaaet ind paa, at der ogsaa kan besørges naturligvis under en vis Begrændsning — andre Tryksager som Subskriptionsplan, Reklamer, Priskuranter, Romanark o. s. v. mod

en Befordringsgodtgjørelse af 1 Ore pr. Nummer. Man er gaaet ind paa denne Bestemmelse for at komme til en Regel, idet den nu bestaaende Bestemmelse har vist sig at medføre overordentlig store Vanstueligheder for Postvæsenet, og det, der her staar, er jo en ikke ganske lille Indrømmelse særlig til Dagspressen. — Slutningsstykket i samme Paragraf er ogsaa ny og gaar ud paa, at der til Kontorer og Personer, som almindelig paatage sig for Betaling Besørgelse af de med Posten befordrede eller andre Gjenstandes Omdeling paa Poststedet, maa ikke under samme Omflag og Adresse fra forskjellige Afsendere eller til forskjellige Adressater jendes flere Breve og Deslige o. s. v. Det er man gaaet ind paa af praktiske Grunde, fordi en saadan Besørgelse under en Omgaaen af Postvæsenets Eneret er begyndt. Det er ikke saa vanskeligt en Sag for en Forretningsmand at besørges f. Ex. fra en Provindsby 50 Breve under een Kuvert til en anden Forretningsmand i en anden By, der saa besørger de enkelte Breve omdelte, og Nøgle, og dertil hører jeg, have villet bestemme, at dette overhovedet skulde være forbudt, hvilket i Virkeligheden er det Naturlige; jeg har derfor ogsaa nogen Betænelighed ved, hvad der staar her, og det er muligt, at jeg kommer til at stille Vædringsforslag i den af mig omtalte Retning. — Under § 4 er der kommet en ny Bestemmelse i første Stykkes Slutning, som gaar ud paa, at „Indenrigsministeren fastsætter endvidere, i hvilket Tilfælde, i hvilket Omfang og under hvilke Betingelser de under Litra d. og e. opførte Gjenstande kunne besørges under Postvæsenets Ansvar til eller fra Brevsamlingsstederne“. Det er Postanvisninger og Postopkrævninger, og for at man kan faae dem udbetalte og befordrede paa Brevsamlingsstederne fordes, at disse skulle være regnskabsførende og Vedkommende have ordentlig Løn og Kontorhold og stille Sikkerhed. Det er altsaa en meget indgribende Bestemmelse, og det er meget uheldigt, at have en Bestemmelse, som man ikke vel kan gjøre Brug af, og jeg maa derfor ogsaa vel betænke mig paa, om det er muligt at lade den blive itaende. — I § 6 skal jeg særlig tillade mig at henlede Opmærksomheden paa det sidste Stykke, som jeg ikke kan modtage. Der staar nemlig, at lokale Postforsendelser ere saadanne, som kun passere eet regnskabsførende Posthus. Nu vil man erindre, at i § 1 er Poststed defineret som Posthus (Postkontor, Postexpedition eller Brevsamlingssted) med det derunder henlagte Postdistrikt. Her i § 6 gaar man nu hen og forandrer den lokale Postbestemmelse